

* ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ณัฐพร ทองรักษ์^{1*} ภูมิพัฒน์ รักพรหมงคล²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

²อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

*Corresponding author e-mail: pondnattaporn664140123@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา 2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษาและ 4) สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 285 คน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 21 คน และครูจำนวน 264 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วนของผู้บริหารและครู เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 3 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นต้น

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ประสิทธิภาพของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก 4) สมการพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยมีค่าอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 79 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นต้น ในรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Y = 0.88 + 0.16 (X1) + 0.26 (X3) + 0.39 (X5)$$

$$Z = 0.20 (X1) + 0.32 (X3) + 0.42 (X5)$$

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลงานวิชาการ; ยุคดิจิทัล; ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับประสิทธิผล; สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

* Received: 2025-10-19, Revised: 2025-12-06, Accepted: 2025-12-08

Factors Affecting Effectiveness of Academic Affairs in Digital Age of Educational Institutions under the Secondary Educational Service Area Office Phichit

Nattaporn Thongrak^{1*} Poompipat Rukponmongkol²

Master of Education Program in Educational Administration,
Kamphaeng Phet Rajabhat University
Lecturer of Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University
Corresponding author e-mail: pondnattaporn664140123@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this study were to: 1) examine the levels of factors influencing academic performance effectiveness in the digital era among secondary educational institutions; 2) investigate the effectiveness of these institutions; 3) analyze the relationships between the factors influencing academic performance effectiveness in the digital era and institutional effectiveness; and 4) construct predictive equations for the factors influencing academic performance effectiveness in the digital era. The population consisted of administrators and teachers in secondary schools under the Phichit Secondary Educational Service Area Office in the 2025 academic year. The sample comprised 285 participants, including 21 administrators and 264 teachers, selected through stratified random sampling according to the proportion of administrators and teachers. The research instrument was a three-part questionnaire. Part 1 consisted of items regarding the respondents' general information. Part 2 measured the factors influencing academic performance effectiveness in the digital era of educational institutions. Part 3 assessed institutional effectiveness. The statistical methods employed in this study included frequency (f), percentage (%), mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), Pearson's (r), and stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that: 1) the overall level of factors influencing academic performance effectiveness in the digital era was at the highest level; 2) institutional effectiveness was rated at the highest level; 3) the factors influencing academic performance effectiveness in the digital era had a highly positive relationship with institutional effectiveness; and 4) the predictive equation for institutional effectiveness explained 79% of the variance and was expressed using stepwise multiple regression analysis in both raw scores and standardized scores as follows (Stepwise Method):

$$Y = 0.88 + 0.16 (X1) + 0.26 (X3) + 0.39 (X5)$$

$$Z = 0.20 (X1) + 0.32 (X3) + 0.42 (X5)$$

Keywords: Factors influencing academic performance effectiveness; Digital era; Relationship between factors and effectiveness; Secondary educational institutions

บทนำ

ยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ระบบการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำ ICT เพื่อพัฒนาระบบดิจิทัลที่สนับสนุนการเรียนรู้ การจัดเก็บข้อมูล และการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งล้วนมีส่วนสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมยุคศตวรรษที่ 21 ที่เผชิญการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสังคมอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยจึงมุ่งพัฒนาศักยภาพคนไทยให้ต่อบริบทตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสดิจิทัลและอุตสาหกรรม 4.0 ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อระบบการศึกษาในระดับชาติและระดับโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

สถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงต้องเผชิญความท้าทายจากเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการและคุณภาพผู้เรียน ผู้บริหารจำเป็นต้องมีสมรรถนะด้านการจัดการเชิงนวัตกรรมเพื่อนำเทคโนโลยีมาใช้ยกระดับการเรียนรู้ งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาประถมศึกษาในภาคเหนือชี้ว่า การบริหารวิชาการควรเน้นการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยี การนิเทศภายในด้วยระบบดิจิทัล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ และการประกันคุณภาพภายในที่มีมาตรฐาน เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล (สุรพงษ์ กันทะชมพู และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล, 2568)

การบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถที่จะเลือกใช้กับการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเพียงพอต่อการใช้งาน (จิณณวัตร ปะโคทั้ง, 2561) และมีภาวะผู้นำแบบดิจิทัล เป็นกระบวนการหรือความสามารถ หรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้อิทธิพล และอำนาจที่มีกระตุ้นให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ โดยที่ผู้นำมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถในการนำกระบวนการทางดิจิทัลมาใช้ได้อย่างเหมาะสมและนำทางพฤติกรรมของบุคคลไปสู่การบรรลุเป้าหมาย พร้อมทั้งผลักดันและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาและการทำงานภายในโรงเรียนได้อย่างสอดคล้องกับสภาพบริบท (กนกอร สมปราษฎ์, 2562)

นโยบาย Quick Win ของ สพฐ. ปีงบประมาณ 2567 มุ่งลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของครู เพื่อเพิ่มเวลาในการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมคุณภาพการสอน รวมถึงการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูและพัฒนาระบบงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันยังส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นด้วยเทคโนโลยี และจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพระหว่างเรียน เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567) นอกจากนี้ แผนนโยบายระยะยาว ปี 2565-2569 ยังเน้นการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้งด้านคุณธรรม ทักษะ และการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา รวมถึงการเสริมระบบดูแลช่วยเหลือและแนะแนวการเรียน เพื่อสร้างโอกาสและความเสมอภาคอย่างทั่วถึง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรประสบปัญหาด้านวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในพื้นที่ โดยพบว่าครูมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษาในการบริหารงานวิชาการยังไม่เพียงพอ ส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนยังขาดความทันสมัย ทำ

ให้ผู้เรียนขาดทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ระบบการวัดและประเมินผลยังเน้นการทดสอบแบบเดิม ซึ่งไม่สะท้อนความสามารถของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง (ศิริพร สกุลไทย, 2566) ขณะเดียวกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในตัวชี้วัด RT, NT และ O-NET อยู่ในระดับ ปรับปรุง ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนสำคัญของเขตพื้นที่ แม้ว่าการดำเนินงานบางด้าน เช่น การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริและการแก้ไขภาวะถดถอยทางการเรียน จะอยู่ในระดับ ดีมาก แต่คะแนนยังไม่ถึงระดับสูงสุด สะท้อนถึงความจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567)

จากปัญหาด้านวิชาการที่เกิดขึ้นในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดในการบริหารจัดการงานวิชาการ ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่ทั่วถึง การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่ยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ประสิทธิผลของสถานศึกษาในภาพรวมยังไม่บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในสังกัด เนื่องจากยุคดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา ทั้งในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานทางวิชาการ การเข้าใจปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาสามารถปรับกลยุทธ์การบริหาร พัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และยกระดับระบบบริหารจัดการภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิผลสูงสุด ทั้งในด้านคุณภาพผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแข่งขันของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรทางบวก
2. มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1012 คน ผู้บริหารจำนวน 76 คน ครูจำนวน 936 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 285 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ (Krejcie, & Morgan, 1970, pp. 608-609) โดยแบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 21 คน และครู จำนวน 264 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของ ผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check list) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร (Rating Scale) และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร (Rating Scale)

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา 2) สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบลิเคอร์ท 5 ระดับ ตามเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า 3) เสนอร่างแบบสอบถามต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำ 4) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 5) ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โครงสร้าง ภาษา และรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ เช่น มีประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี และมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท 6) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์ $+1 =$ สอดคล้อง, $0 =$ ไม่แน่ใจ, $-1 =$ ไม่สอดคล้อง โดยแบบสอบถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 7) ทดสอบความเชื่อมั่น (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha) แบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.28 - 0.85 และแบบสอบถามตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.987 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.53 - 0.87 8) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้ว ขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 9) พิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมดังนี้ 1) ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม 2) ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมแบบสอบถามแบบ QR Code แบบสอบถาม และจัดส่งคืนผู้วิจัยตามเวลาที่กำหนด และ 3) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 285 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติตั้งแต่รายละเอียดต่อไปนี้ 1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละ 2) การศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร วิเคราะห์โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (X) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3 การศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร วิเคราะห์โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (X) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment Correction Coefficient)

ผลการวิจัย

จากวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แสดงดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวม

ข้อ ที่	รายการ	X	S.D.	แปลผล
1	การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	4.87	0.29	มากที่สุด
2	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.88	0.30	มากที่สุด
3	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.89	0.29	มากที่สุด
4	การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	4.90	0.28	มากที่สุด
5	การนิเทศการศึกษา	4.91	0.26	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.89	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมและรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (X = 4.89, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา (X = 4.91, S.D. = 0.26) รองลงมา คือ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X = 4.90, S.D. = 0.28) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X = 4.87, S.D. = 0.29)

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แสดงดังตาราง

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวม

ข้อที่	รายการ	X	S.D.	แปลผล
1	ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	4.91	0.23	มากที่สุด
2	ความสามารถในการจัดการเรียน	4.92	0.23	มากที่สุด
3	การสนับสนุนงบประมาณ	4.88	0.32	มากที่สุด
4	การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา	4.91	0.27	มากที่สุด
5	การเพียงพอของสื่อวัตกรรมการศึกษา	4.89	0.29	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.90	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมและรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.90$, $S.D. = 0.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียน ($X = 4.92$, $S.D. = 0.23$) รองลงมา คือ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ($X = 4.91$, $S.D. = 0.23$) ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ($X = 4.91$, $S.D. = 0.27$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ด้านการสนับสนุนงบประมาณ ($X = 4.88$, $S.D. = 0.32$)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาและประสิทธิผลสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แสดงดังตาราง

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาและประสิทธิผลสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	Y
X1	1.00	0.88**	0.86**	0.86**	0.81**	0.81**
X2		1.00	0.91**	0.91**	0.86**	0.81**
X3			1.00	0.92**	0.87**	0.85**
X4				1.00	0.89**	0.85**
X5					1.00	0.86**
Y						1.00

** $p < .01$

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X1) ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X2) ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X3) ปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X4) และปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา (X5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา (X5) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.86 รองลงมา ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X3) ปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X4) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.85 และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X1) ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X2) เท่ากับ 0.81

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แสดงดังตาราง

ตารางที่ 4 ข้อมูลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.		t	Sig
(Constant)	0.88	0.13		6.94	0.00**
(X1)	0.16	0.05	0.20	3.60	0.00**
(X3)	0.26	0.05	0.32	4.92	0.00**
(X5)	0.39	0.05	0.42	7.48	0.00**

$R = .89$ $R^2 = .79$ Adjusted $R^2 = .79$ S.E.est = .11058 $F = 357.075$ **Sig = .000 **p < .01 จากตารางที่ 4 พบว่าผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X1) ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X3) และ ปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา (X5) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .89 และร่วมกันทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ร้อยละ 79 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่า $F = 357.075$ และมีค่า Sig. = .000 สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.88 + 0.16 (X1) + 0.26 (X3) + 0.39 (X5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.20 (X1) + 0.32 (X3) + 0.42 (X5)$$

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการนิเทศการศึกษาซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมครูให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นกลไกในการเชื่อมโยงนโยบายสู่การปฏิบัติจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของธนพร ศรีษะเกต และคณะ (2567) ที่เสนอว่าการนิเทศยุคดิจิทัลควรประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 7 ด้าน และได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ผลการวิเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและการเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ แม้บางโรงเรียนจะมีข้อจำกัดด้านอุปกรณ์ แต่ครูสามารถปรับใช้ทรัพยากรอย่างสร้างสรรค์ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและต่อยอดได้ในชีวิตจริง ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานของ ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล และไพบูลย์ วงศ์เมืองคำ (2565) ที่พบว่า การบูรณาการ

เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการภายในมีส่วนสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน

ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผลการวิเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยสถานศึกษามีระบบจัดเก็บและจัดการสื่อการเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ เปิดโอกาสให้ครูเข้าถึงแหล่งข้อมูลและสามารถวางแผนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนได้อย่างเหมาะสม แม้จะมีข้อจำกัดเรื่องอุปกรณ์ในการผลิตสื่อ แต่โดยรวมสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของไพรวลัย ชันทะศิริ และคณะ (2566) ที่เสนอว่า การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ออนไลน์ มีความสำคัญต่อการส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยี และส่งผลให้ครูสามารถใช้สื่อดิจิทัลได้ตรงตามสมรรถนะของวิชาชีพครูและ Michael Sailer & Others (2023) พบว่าปริมาณอุปกรณ์ ICT เพียงอย่างเดียวไม่ยกระดับผลสัมฤทธิ์นักเรียน แต่คุณภาพการใช้และสมรรถนะครูด้านเทคโนโลยีมีความสำคัญกว่าการออกแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และการคิดขั้นสูงช่วยเสริมผลลัพธ์ผู้เรียน งานวิจัยเสนอให้เชื่อมการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานกับการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ

ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ผลการวิเคราะห์พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะในด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตร ทำให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับบริบทยุคดิจิทัลและความต้องการของผู้เรียน กระบวนการออกแบบเน้นความยืดหยุ่นและสามารถปรับปรุงได้ต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของเหมภัส เหลาแหลม และกัลยรัตน์ หล่อมณีนพรัตน์ (2565) ที่ชี้ว่า การมีส่วนร่วมของครูในการพัฒนาหลักสูตรเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เกิดการบริหารงานวิชาการอย่างมีคุณภาพ และควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผลการวิเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยสถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีช่วยประมวลผลข้อมูลและสื่อสารผลการเรียนอย่างเป็นระบบ แม้ว่าการพัฒนาเครื่องมือวัดผลบางส่วนยังต้องปรับปรุง แต่โดยรวมถือว่ามีแนวทางที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับงานของสุรพงษ์ กันทะขมภู และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค (2568) ที่เสนอว่า การวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัลควรใช้เครื่องมือและระบบสารสนเทศในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานผล เพื่อสะท้อนสมรรถนะของผู้เรียนได้รอบด้าน อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับแนวคิดของสุนีย์ ประจันทร์จำนง และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค (2567) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการติดตามและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อสร้างระบบที่ปลอดภัยและตรวจสอบได้ในยุคดิจิทัล

ปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา ผลการวิเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยสถานศึกษามีการวางแผนการนิเทศที่สอดคล้องกับบริบทเทคโนโลยี และบุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศมีแนวทางการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพครูและคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภกร หนีเสะ และคณะ (2568) ที่ระบุว่า การนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัลต้องเผชิญกับความท้าทายหลายด้าน และจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการรวบรวม วิเคราะห์ และให้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพการสอนและการเรียนรู้ในทุกระดับ

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะด้านความสามารถในการจัดการเรียน ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัล ครูสามารถออกแบบการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม

สอดคล้องกับงานวิจัยของพนพร รัตนประสบ (2560) ที่พบว่าปัจจัยด้านบุคลากรและการบริหารของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถใช้อุปกรณ์ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาได้คิดเป็นร้อยละ 47.80

ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ผลการวิเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สนับสนุนการสื่อสารผ่านระบบดิจิทัล และติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมที่ช่วยสร้างบรรยากาศองค์กรแบบประชาธิปไตย เสริมสร้างความไว้วางใจ และกระตุ้นการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากร สอดคล้องกับงานวิจัยของกชพร นาคทัศน์ และ พนายุทธ เขยบาล (2565) ที่พบว่าภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญและ Tom Lucey (2021) งานวิจัยชี้ว่าการบริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญต่อสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมพัฒนาการและแรงจูงใจระยะยาวของผู้เรียน แม้ไม่ใช้ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง แต่ผู้บริหารต้องสร้างบรรยากาศที่เกื้อหนุนการสอนที่มีคุณภาพ การสนับสนุนครูอย่างเหมาะสม ช่วยให้ครูได้รับประสบการณ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการเรียน

ด้านความสามารถในการจัดการเรียน ผลการวิเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุด ครูมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อจัดการเรียนรู้ ประเมินผลได้อย่างเหมาะสม และสามารถออกแบบชั้นเรียนที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การจัดทำแผนที่บูรณาการเทคโนโลยีช่วยให้การเรียนรู้มีทิศทางและสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับงานวิจัยของภัทราวลัย ลีนโป และคณะ (2567) ที่เสนอรูปแบบการพัฒนาครูด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่ามีความเป็นไปได้และมีประสิทธิภาพในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนและ Zhang Xinlin & Others (2024) พบความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสมรรถนะการสอน ความมุ่งมั่นต่อวิชาชีพ และความพึงพอใจในงานของครู การเสริมสมรรถนะการสอนช่วยยกระดับทั้งแรงจูงใจและความพึงพอใจของครู ข้อเสนอแนะเรียกร้องการนิเทศเชิงพัฒนาและแผนพัฒนารายบุคคลโดยใช้ข้อมูลผลการสอนเป็นฐาน

ด้านการสนับสนุนงบประมาณ ผลการวิเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยสถานศึกษาบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และวางแผนการใช้จ่ายได้ครอบคลุมทุกด้าน แม้ยังมีข้อจำกัดบางส่วนแต่โดยรวมสามารถสร้างความเชื่อมั่นและความร่วมมือจากทุกฝ่าย ผลนี้ สอดคล้องกับงานของภัทราพร วชิระสุนทรกุล และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล (2566) ที่เสนอแนวทางการบริหารเงินอุดหนุนสถานศึกษา พบว่าการจัดสรรงบประมาณอย่างมีส่วนร่วมและการใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา

ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ผลการวิเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนมีความทันสมัย เข้าถึงง่าย ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกยังมีจำกัด แต่โดยรวมสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแสวงหาความรู้ของผู้เรียนได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ ทองใบอ่อน และนิตยา เปล่งเจริญศิริชัย (2568) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ร่วมกับเทคโนโลยีช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะการคิดของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านการเพียงพอของสื่อวัตกรรมการศึกษา ผลการวิเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุด สื่อและนวัตกรรมมีความหลากหลาย รองรับทั้งรูปแบบดิจิทัลและไม่ใช้ดิจิทัล และมีการจัดสรรงบประมาณหรือแหล่งทุนสนับสนุนอย่างเหมาะสม แม้ยังขาดระบบประเมินความเพียงพอในบางส่วน แต่โดยรวมสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา ยศเมฆ (2560) ที่ชี้ว่าการบริหาร

งบประมาณที่มีประสิทธิภาพสัมพันธ์โดยตรงกับคุณภาพผู้เรียน ทั้งด้านทักษะการเรียนรู้และคุณธรรมในระดับที่มีนัยสำคัญ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี การพัฒนาหลักสูตร การวัดผลและเทียบโอนผลการเรียน และการนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าทุกปัจจัยสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย และสะท้อนถึงความสำคัญของการพัฒนาองค์ประกอบด้านวิชาการอย่างรอบด้านเพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การวางแผนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ การใช้เทคโนโลยี และการประเมินผลที่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายทางวิชาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของอนุวรรต บุญเรือง และคณะ (2566) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญช่วยส่งเสริมทักษะและการประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพและ Sabrina Blömeke & Others (2022) พบว่าคุณภาพการสอนทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างสมรรถนะครูกับผลการเรียนของผู้เรียน. ความรู้เนื้อหาและวิธีสอนของครูส่งผลเชิงบวกต่อการเรียนรู้เมื่อมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ. ข้อเสนอเน้นการพัฒนาวิชาชีพผ่านการสังเกตชั้นเรียน การสะท้อนคิด และการใช้ข้อมูลเชิงหลักฐาน

ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมทำให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจ ยืดหยุ่น และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อีกทั้งยังส่งเสริมทักษะศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของกิติกร ทิพนัด และคณะ (2564) ที่พบว่าการใช้บทเรียนออนไลน์ช่วยเพิ่มทั้งผลการเรียนและทักษะที่สำคัญของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยเฉพาะการออกแบบหลักสูตรให้ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนและชุมชน ช่วยลดช่องว่างทางการศึกษาและเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานของ ภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค (2558) ที่ระบุว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและสร้างโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

ปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน พบว่าการวัดผลที่เหมาะสมช่วยสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนและปรับปรุงการสอนได้ตรงจุด สอดคล้องกับงานของ ปาฎิหารีย์ สมตน และคณะ (2567) ที่ชี้ว่าการบริหารงานด้านนี้ส่งผลต่อคุณภาพและความเป็นธรรมทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

ปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา การนิเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู ติดตามการสอน และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนาวดี มีโนมัน และพัชราภา ตันติสุขเวช (2568) ที่เสนอแนวทางการนิเทศที่ใช้เทคโนโลยีและกระบวนการสะท้อนผลการสอนเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และ Joseph Cordero & Other (2025) พบว่า การนิเทศการสอนมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในโรงเรียนหลายระดับชั้น โดยผู้บริหารทำหน้าที่เป็นผู้ให้ทรัพยากร ผู้เชี่ยวชาญ และผู้อำนวยการอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ การนิเทศที่มีคุณภาพเน้นการสังเกตชั้นเรียน การสะท้อนคิด ข้อเสนอแนะเฉพาะงาน และการจัดเวลานิเทศที่สม่ำเสมอ

4. สมการพยากรณ์ที่ทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) แสดงว่า ปัจจัยที่ศึกษาสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลได้ถึงร้อยละ 79

($R^2 = .79$) โดยมี Adjusted R^2 เท่ากับ .79 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะ 3 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ การนิเทศการศึกษา ($\beta = .42$), การจัดการเรียนการสอน ($\beta = .32$) และการพัฒนาหลักสูตร ($\beta = .20$) ที่ส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิผลงานวิชาการ สะท้อนว่าการพัฒนางานวิชาการในยุคดิจิทัล จำเป็นต้องเน้นกลไกการนิเทศอย่างมีระบบ ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและหลักสูตรที่ตอบโจทย์ ยุคสมัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิวภา โขคติวัฒนา (2561), ไทพนา ป้อมหิน (2562) และนฤมล มณีแดง (2566) ที่ล้วนยืนยันว่าปัจจัยด้านการบริหาร การจัดการเรียนรู้ และการนิเทศภายใน สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางวิชาการของสถานศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการพัฒนาเชิงนโยบาย (Policy)

1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร สามารถนำนโยบายด้านการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการยกระดับคุณภาพการศึกษา กำหนดแผนงานและ กิจกรรมที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนสถานศึกษาให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งติดตาม และ ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง 2) สถานศึกษา สามารถนำนโยบายและมาตรการของสำนักงานเขตพื้นที่มาปรับใช้ให้ เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน โดยพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนและ ชุมชน ควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด 3) สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาอื่น ๆ สามารถนำนโยบายและผลการวิจัยไปเป็นแนวทางขยายผลในการพัฒนาการศึกษา โดย ประยุกต์ปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และปัจจัยแวดล้อมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยสร้างความเข้มแข็งใน การจัดการศึกษาของเขตพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ

1.2 ด้านการพัฒนางานองค์กร (Organization)

1) สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ควรวางระบบการบริหารจัดการที่มีความเป็นมืออาชีพ ใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการติดตามผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความคล่องตัวและ ตอบสนองต่อผู้เรียนที่มีความหลากหลายได้อย่างทั่วถึง 2) สถานศึกษาขนาดใหญ่ ควรพัฒนาโครงสร้างการ บริหารงานภายในให้มีความชัดเจน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่าย ใช้การทำงานเป็นทีม เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์การ เปลี่ยนแปลงทางการศึกษา 3) สถานศึกษาขนาดกลาง ควรจัดการบริหารงานโดยเน้นความคล่องตัวและการใช้ ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและชุมชน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพ การเรียนการสอน พร้อมทั้งใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพแม้ในบริบทที่มีข้อจำกัด 4) สถานศึกษาขนาดเล็ก ควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยเน้น การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความร่วมมือจากชุมชนเข้ามาเป็นส่วนสนับสนุน ควบคู่กับการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม

1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร (Personal)

1) ผู้บริหารควรสร้างวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อเป็นทิศทางให้ครูและ บุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมายขององค์กร 2) ผู้บริหารควร ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีทักษะด้านดิจิทัล รวมทั้งทักษะการจัดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล 3) ผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจและบรรยากาศใน การทำงานที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง 4)

คณะกรรมการสถานศึกษาควรมีบทบาทในการกำกับดูแลและให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแก่ผู้บริหารและครู สนับสนุนด้านทรัพยากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน รวมถึงส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน กับชุมชน เพื่อสร้างพลังขับเคลื่อนที่ยั่งยืนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ครูควรเพิ่มพูนความรู้ด้านการ จัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อดิจิทัล ปรับหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละ กลุ่ม และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ 6) ครูสามารถฝึกรวบรวม ประเมินผล และให้ คำปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพการสอน และประสิทธิผลของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในสังกัด อื่นๆ เพื่อนำข้อมูลที่ศึกษามาเปรียบเทียบในแต่ละบริบท
- 2.2 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับประชากรอื่น เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา
- 2.3 ควรมีการศึกษาและสังเคราะห์ปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของ สถานศึกษา มาเป็นตัวแปรพยากรณ์ เพื่อทำการวิจัยในครั้งต่อไป แล้วนำผลการวิจัยที่ได้มาเปรียบเทียบกัน
- 2.4 ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนาแต่ละปัจจัยที่พบว่าส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุค ดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยเป็นการศึกษาระดับสถานศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป
- 2.5 ควรศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา
- 2.6 ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา

องความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากผลการวิจัยนี้ คือแนวคิด “โมเดล 5D-SAFE” ซึ่งประกอบด้วย 5 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบ ได้แก่

1) D1 : Digitalized Instruction การจัดการเรียนการสอนดิจิทัล คือการบูรณาการเทคโนโลยีในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับปัจจัยด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษา

2) D2 : Data-Based Evaluation การประเมินผลบนฐานข้อมูล คือการใช้ข้อมูลวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์และพัฒนาการเรียนรู้ สอดคล้องกับปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

3) D3 : Digital Resource Innovation นวัตกรรมและสื่อดิจิทัล คือการจัดหา พัฒนาและใช้สื่อดิจิทัลในทุกระดับการเรียนรู้

สอดคล้องกับปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

4) D4 : Dynamic Curriculum Development การพัฒนาหลักสูตรแบบยืดหยุ่น คือการปรับหลักสูตรให้ทันสมัย ยืดหยุ่น และเชื่อมโยงกับโลกจริง สอดคล้องกับปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

5) D5 : Digital Supervision การนิเทศการศึกษาแบบดิจิทัล คือการใช้เทคโนโลยีติดตาม ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะสอดคล้องกับปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา

ปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ และสามารถบูรณาการเข้าด้วยกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนของครู และการบริหารจัดการของผู้บริหารให้สอดคล้องกับโลกยุคใหม่ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร สมปราชาญญ์. (2562). *ภาวะผู้นำทางการศึกษาในยุคดิจิทัล*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กชพร นาคทัศน์ และพนายุทธ เขยบาล. (2565). *ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ*. เครือข่ายประกันคุณภาพการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *แนวทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21*. สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กิติกร ทิพนัด และคณะ. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะศตวรรษที่ 21 โดยใช้ บทเรียนออนไลน์. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 8(1), 124-131.
- ชนิษฐา ยศเมฆ. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงบประมาณทางการศึกษา กับคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- จิณฉัตร ปะโคทัง. (2561) *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทพนา ป้อมหิน. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสพ.นครพนม เขต 1. *วารสารวิจัยการศึกษา*, 12(2), 75-90.
- ธนพร ศรีชเกตุและคณะ. (2567). รูปแบบการนิเทศยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก. *วารสารบริหารการศึกษา*, 20(1), 56-68.
- นฤมล มณีแดง. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสารวิจัยทางการศึกษา*, 18(2), 141-156.
- ปาฏิหาริย์ สมทน และคณะ. (2567). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. *วารสารสงขลานครินทร์ศึกษาศาสตร์เพื่อการวิจัย*, 12(3), 179-192.
- พนพร รัตนประสบ. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพรวลัย ชันทะศิริ และคณะ. (2566). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ออนไลน์ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีการสอนตามสมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครู. *วารสารวิชาการโรแยลไคต์ศึกษา (Royal Kaensarn Academi)*, 7(2), 107-116.
- ภัทรารัตน์ ลีนโปและคณะ. (2567). รูปแบบการพัฒนาครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิจัยและพัฒนา มรภ.สุราษฎร์ธานี*, 14(1), 89-102.
- ภัทรพร วชิระสุนทรกุล และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค. (2566). แนวทางพัฒนาการบริหารเงินอุดหนุนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*, 14(2), 85-92.
- ภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค และไพบูลย์ วงศ์เมืองคำ. (2565). แนวทางพัฒนาการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์ของสถานศึกษาในกลุ่มคลองน้ำไหล. *วารสารวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 11(2), 33-48.

- ภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค. (2558). แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาสถานศึกษา เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 4(1), 143 - 160.
- รัตนาดี มโนมัน และพัชราภา ตันติชูเวช. (2568). กระบวนการนิเทศภายในที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของสถานศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 32(1), 123-136.
- วิไลวรรณ ทองใบอ่อน และนิตยา เปล่งเจริญศิริชัย. (2568). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 34(2), 55-70.
- ศิริพร สกุลไทย. (2566). *ปัญหาด้านวิชาการของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.*
- ศุภกร หินเสะ และคณะ. (2568). การนิเทศการศึกษาภายใต้ความท้าทายในยุคดิจิทัล. *วารสารครุศาสตร์*, 26(1), 45-60.
- สุนีย์ ประจันต์จางง และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค. (2567). แนวทางพัฒนาการบริหารสถานศึกษาปลอดภัยใน ยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเขตชายแดนไทย-เมียนมา. *วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์*, 18(2), 70-80.
- สุรพงษ์ กันทะชมพู, และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค. (2568). รูปแบบการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศในยุค ดิจิทัลของสถานศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขต ภาคเหนือ. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 9(1), 255 - 272.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. (2567). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา. สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.*
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *การศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21. กระทรวงศึกษาธิการ.*
- เหมภัส เหลลาแหลม และกัลยรัตน์ หล่อมณีนพรัตน์. (2564). *การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.*
- อาทิตยา โชคดีวัฒนา. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- อนูวรรต บุญเรืองและคณะ. (2566). การบริหารการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียน ประถมศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0. *วารสารวิจัยทางการศึกษา*, 19(1), 101-115.
- Blömeke, S., et al. (2022). Opening up the black box: Teacher competence, instructional quality and students' learning progression. *Learning and Instruction*, 81, 101720.
- Cordero, J., et al. (2025). The role of instructional supervision in improving student outcomes in multigrade schools. *International Journal of Advanced Multidisciplinary Studies*, 4(7), 904-923.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing. (5th ed.)*. New York, NY: Harper & Row.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Lucey, T. (2021). Notions of Spiritual Capital: A Matter of Extinction for Social Education? *Journal of Social Studies Education Research*, 12(1), 1-26.

- Sailer, M., et al. (2023). Exploring the relationship between educational ICT resources and student performance. *Studies in Educational Evaluation*, 7(9), 101226.
- Zhang, X., et al. (2024). Teacher's instructional competence, commitment, and satisfaction: Basis for development. *International Journal of Research Studies in Education*, 13(4), 187–198.